

පුස්තකාල ග්‍රන්ථ සංස්කරණයෙහි
අවධාරිත භාෂා සාධකය

- කිත්සිරි මිහිර බණ්ඩාර

සමස්ත ශ්‍රී ලංකාවම මහින්දාගමනය කරණකොටගෙන සාමාජීය හා සංස්කෘතික ආවර්තනයකට ලක්විය. තත් ආවර්තනයට ලක් වූ ප්‍රමුඛතම ක්‍ෂේත්‍රයක් ලෙස භාෂා - සාහිත්‍යය හඳුනාගත හැකිය. මහින්දාගමනය සිදු නොවන්නට ලාංකේය ලේඛන සම්ප්‍රදාය හා සාහිත්‍යකරණය මෙතරම් දියුණු නොවීමට හෝ ප්‍රමාද වීමට හේතුවනු ඇත. වර්තමානය වන විට නිරවුල් හා නිරවද්‍ය සන්නිවේදනයක් සඳහා දියුණු වාක්කෝෂයක් සහිත විධිමත් ව්‍යාකරණ සංස්ථිතියකින් යුත් ලිඛිත හා කථන සිංහල භාෂාවක් ප්‍රවර්ධනය වී ඇත්තේ මහින්දාගමනයෙහි ද ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි. එසේම විවිධ උපශානර සහිත දියුණු සාහිත්‍ය කලා සම්ප්‍රදායක් බිහිවීමේ පදනම ද මහින්දාගමනයයි.

පුස්තකාල ලේඛන සම්ප්‍රදාය ලෙස විශේෂ සාහිත්‍යය ප්‍රවර්ධනයක් ලාංකේය ග්‍රන්ථකරණයෙහි විද්‍යමාන වන්නේ ද මහින්දාගමනය මගින් සිදු වූ ඉන්දීය ආභාසය කරණකොටගෙනය. සන්නිවේදන කාර්යය සඳහා ලිඛිත අමුද්‍රව්‍ය යොදාගැනීමේ ඉතිහාසය ඒ ඒ ශිෂ්ටාචාරවල ප්‍රාරම්භක අවධි දක්වා ඇතට දිවෙයි. හම්, අස්නි, අං වැනි සත්ත්ව කොටස් ද තඹ, යකඩ, රන් වැනි ලෝහ වර්ග ද පාෂාණ හා විවිධ ශාකවල පත්‍ර, පොතු ආදිය ද ලේඛන කාර්යය සඳහා යොදාගෙන ඇති බැව් අනාවරණය වී ඇත. මේ අතර බුරු පත්‍ර හා ඇතැම් ශාක කොටස් ද ශිලාපුවරු ද බහුලව භාවිත වූ බවට තොරතුරු සුලබ වෙයි. ලේඛන මාධ්‍යය ලෙස තල්කොළ භාවිත කිරීමේ ඉතිහාසය ද ක්‍රිස්තු පූර්ව යුග දක්වා ඇතට දිවෙයි.¹ දකුණු හා නැගෙනහිර ආසියානු ඇතැම් රටවල ඉපැරණි අතීතයේ පටන් ජනප්‍රිය ලේඛන මාධ්‍යයක් ලෙස තල්කොළ භාවිත වී ඇති බවත් ඉන්දියාව, තායිලන්තය, නේපාලය හා කාම්බෝජය වැනි රටවල ප්‍රෞඪ සංස්කෘතිකාංගයක් ලෙස පුස්තකාල ලේඛන සංරක්ෂණය කෙරෙන බවත් දැකගත හැකිය.

වර්තමානයෙහි පවා ලාංකේය සමාජයෙහි විශේෂ ලේඛන මාධ්‍යයක් ලෙස පුස්තකාල යොදා ගැනෙන අතර තත් භාවිතයෙහි ඓතිහාසිකත්වය සියවස් ගණනක් ඇතට දිවෙන බැව් අනුමාන කළ හැකිය. ලාංකේය පුස්තකාල ලේඛනකරණය කවදා කෙසේ කොතනින් ආරම්භ වූයේදැයි නිශ්චිතව හඳුනාගැනීම දුෂ්කර වුව ද එය ඉතා ජනප්‍රිය හා සුලබ ලේඛන මාධ්‍යයක් ලෙස ක්‍රිස්තු පූර්ව යුගවල පටන් පැවති බව විශ්වාස කළ හැකි සාධක හමුවෙයි. ඓතිහාසික සාධකවලට අනුව පෙරදිග ලේඛන ඉතිහාසය ක්‍රිස්තු පූර්ව හයවන සියවස දක්වා ඇතට දිවෙන බවත්² ඊට සමාන ලේඛන ඉතිහාසයකට ලාංකිකයන් ද උරුමකම් කියන බවත් උපකල්පනය කළ හැකිය. එහෙත් ලේඛන මාධ්‍යයක් ලෙස තල්කොළ භාවිතයෙහි ඉතිහාසය පිළිබඳ ඉපැරණිම අවිනිෂ්ට සාධක හමුවන්නේ වළගම්බා රාජ්‍යාවධිය හා සමාසන්න කාලයේදී ය.³

ආදි-මානවක දැනුම ලේඛනගත කොට ඇති පුස්තකාල බුදුදහම ලියා තබන ලද ප්‍රමුඛතම මාධ්‍යයක් ලෙස ද හඳුනාගත හැකිය. එනිසාම ලාංකේය ලේඛන සම්ප්‍රදාය හා බුදුදහම අතර සුවිශේෂ සම්බන්ධතාවක් ද විද්‍යාමාන වෙයි. බොහෝ කාලයක් වාචෝද්ග්‍රහණයෙන් පවත්වාගෙන ආ ත්‍රිපිටකාගත ධර්මය භාවිතය පළමුවරට ග්‍රන්ථාරූඪ කරන ලදැයි සැලකෙන අවස්ථාව ලාංකේය පුස්තකාල ග්‍රන්ථකරණයෙහි ද සුවිශේෂ සන්ධිස්ථානයකි. ඓතිහාසික හා ජනප්‍රවාදගත සාධකවලට අනුව ත්‍රිපිටකය ග්‍රන්ථාරූඪකරණ අවස්ථාවෙහි අතිවිශාල පුස්තකාල පොත් සංඛ්‍යාවක් ලියවෙන්නට ඇති අතර එයට අවශ්‍ය දැනුමෙන් හා හැකියාවෙන් යුත් ලේඛක පිරිසක් සිටින්නට ද ඇත. හෙළ අටුවාකරණය මෙන්ම හෙළටුවා පාලියට පරිවර්තනය කිරීම ලාංකේය පුස්තකාල ග්‍රන්ථකරණය සම්බන්ධව අවධානයට ලක්විය යුතු තවත් සුවිශේෂ අවස්ථාද්වයකි. මෙම සෑම අටුවාවාර්යවරයෙකුම ස්වකීය ලේඛන මාධ්‍යය ලෙස යොදාගන්නට ඇත්තේ තල්කොළ වියයුතුය. තව ද ලාංකේය පුස්තකාල ලේඛනකරණයෙහි විවිධ සන්ධිස්ථාන හමුවුව ද දැනට ශේෂව ඇති ඉපැරණිම පුස්තකාල ලේඛන ක්‍රිස්තු වර්ෂ දහවන සියවස හා සමාසන්න කාලවලට අයත් ලෙස පිළිගැනුන ද ඒවා ද පරිහරණය කළ හැකි මට්ටමේ නොපවතියි.

පුස්තකාල පොත් යනු ඇතැම් පෙරදිග රටවල වැදගත් සංස්කෘතිකාංගයක් ලෙස සැලකෙන අතර ලාංකේය ඓතිහාසික ඥානය හා උරුමය සංරක්ෂණය කෙරෙන අද්විතීය මූලාශ්‍ර ප්‍රවර්ගයක් ලෙස ද බහු අවධානයට ලක්වෙයි.

- ත්‍රිපිටක ධර්මය
- ශාසනික ප්‍රතිපදාව
- පුරාණ දේශපාලන හා ආර්ථික ස්වභාවය
- පුරාණ තාක්ෂණය
- පුරාණ වෛද්‍ය ක්‍රම හා ඖෂධ
- ගුප්ත ශාස්ත්‍රය
- සාහිත්‍යය හා කලාව
- සමාජ සිරිත් විරිත්

යථෝක්ත ක්ෂේත්‍රාබද්ධ ඓතිහාසික උරුමය ප්‍රතිස්ථාපනය කිරීමෙහිලා ප්‍රමුඛ මූලාශ්‍රය ප්‍රවර්ගයක් ලෙස පුස්තකාල අද දක්වාම වැදගත් මෙහෙවරක් සිදුකරමින් පවතියි. ග්‍රන්ථකරණයෙහි මනා ශික්ෂණය, පාරම්පරිකව උරුම වීම, ප්‍රාදේශීය හෝ ගුරුකුල සම්ප්‍රදායගත ලක්ෂණ සහිත වීම ලාංකේය පුස්තකාල ලේඛනකරණයෙහි විශේෂ ලක්ෂණ ලෙස හඳුනාගත හැකිය. එසේම පුස්තකාල ලේඛනයක විශේෂත්වය විදහා දැක්වෙන තදන්‍ය ලක්ෂණද්වයකි.

- ආකෘතික ලක්ෂණ
- භාෂා භාවිතය හා අක්ෂර රටා

ඉහත අංශද්වය දෙස සුපරීක්ෂාකාරීව අධ්‍යයනය කිරීමේදී පුස්තකාල ග්‍රන්ථකරණය යනු සංයමයෙන් සිදුකළ යුතු අතිසංකීර්ණ ක්‍රියාවලියක් බවත් මනා ශික්ෂණය, පුහුණුව හා පරිචය ඒ සඳහා අත්‍යවශ්‍ය සාධක බවත් පෙනේ. අතීතයෙහි මේ සඳහා පුහුණුව සහිත වෘත්තීමය පිරිස් සිටින්නට ඇති බවත් අනුමාන කළ හැකිය. තල් ගසකින් කොළ කපාගන්නා අවස්ථාවේ සිට ලේඛන කටයුතු නිමවා කළුමැදීම හා කම්බා නිර්මාණය දක්වා තදනුබද්ධ වත්පිලිවෙත්වලින් සමන්විත සංකේතාත්මක ක්‍රියාවලියකින් යුක්ත වීම ලාංකේය පුස්තකාල

ග්‍රන්ථකරණයෙහි සුවිශේෂ ලක්ෂණයක් ලෙස ද දැකගත හැකිය.

අතීත ඥානය නූතන හා අනාගත පරම්පරාව වෙනුවෙන් දායාද කිරීමේ සංරක්ෂණ ප්‍රයෝගයක් වශයෙන් සිදුකෙරෙන ඉපැරණි පුස්තකාල ග්‍රන්ථ සංස්කරණ කාර්යය සුපරීක්ෂාකාරීව, වඩාත් සංයමයෙන් හා සාවධානව සිදුකළ යුතු වගකීම් සහිත අතිසංකීර්ණ ක්‍රියාවලියකි. එහිලා පහත සඳහන් පියවර පුරාණ පුස්තකාල ග්‍රන්ථ සංස්කරණ කාර්යයෙහි දී බහුසම්මත ශාස්ත්‍රීය ක්‍රමවේදානුගත වෙයි.

1. ග්‍රන්ථ නිර්ණය
2. පිටපත් ගවේෂණය හා සමුච්ඡිත කිරීම
3. මූලකෘතිය නිර්ණය
4. අවශේෂ පිටපත් ආනුකූලික පරිපාටිගතකරණය
5. මූලකෘතිය හා සෙසු පාඨාන්තර සන්සන්දනය
6. මූලාශ්‍රයාභාස හා වෛකල්පික පරිශීලන
7. නිවැරදි පාඨ නිර්ණය
8. පාඨ ශෝධනය හා පුනස්ථාපනය
9. සුස්ථීරකරණය හා සංස්කරණය

ග්‍රන්ථ නිර්ණයෙහි පටන් සංස්කරණය දක්වා සමස්ත ක්‍රියාවලියම සියුම්ව හා සාවධානව සිදුකළ යුතු වගකීම් සහිත පරිපාටියකි. එමගින් මූලකෘතියට, එහි අන්තර්ගර් අතීත දැනුම හා ඥානයට මෙන්ම කෘතියෙහි කර්තෘට හානියක් හෝ අගතියක් නොවීමට වගබලා ගැනීම අනිවාර්ය වෙයි. 'පැරණි ග්‍රන්ථයක් සංස්කරණය කිරීමේදී ඒ සංස්කාරකවරයාගේ උත්සාහය විය යුත්තේ සම්පූර්ණයෙන් නැතහොත් හැකිතාක් දුරට මූල ග්‍රන්ථයට සමාන වන සේ පෙළ සකස් කිරීමයි'.⁴ වඩාත් නිවැරදි හා සාර්ථක සංස්කරණයක් සඳහා සම්පූර්ණයෙන්ම මූලකෘතියට සමාන වන සේ පෙළ සකස්කිරීම අනිවාර්ය වුව ද එය අතිශය අසීරු හා සංකීර්ණ කාර්යයක් වෙයි. ඒ සඳහා බලපාන සාධක කිහිපයකි.

- සංස්කාරකවරයා සතු භාෂා දැනුම
- සංස්කරණ ශික්ෂණය හා ශක්‍යතාව
- ඓතිහාසික, සමාජ - සංස්කෘතික දැනුම

පූර්වෝක්ත සාධක අතර සංස්කාරකවරයා සතු භාෂා දැනුම තීරක සාධකයක් වෙයි. එය පිටපත් ගවේෂණය හා සමුච්ඡගත කිරීමේ පටන් සංස්කරණ කාර්යයාන්තය දක්වාම බලපාන ප්‍රබල සාධකයකි. පුරාණ ග්‍රන්ථ සංස්කරණයෙහි සමස්ත ශික්ෂණයම සැකසී ඇත්තේ ද භාෂාව ප්‍රමුඛකොට ගෙනය. එබැවින් සාර්ථක සංස්කාරකවරයෙකු භාෂා ප්‍රවීණයෙකු වීම ද අත්‍යවශ්‍ය වන අතර පහත සඳහන් දිශානතීන් පිළිබඳ භාෂා දැනුම සංස්කරණ කාර්යෙහිලා තීරණාත්මක වෙයි.

- සංස්කරණයට ලක්කෙරෙන කෘතියෙහි භාෂාව හා එහි වර්තමාන ස්වභාවය
- සංස්කරණය කරනු ලබන මූල කෘතිය රචනා වී ඇති යුගයෙහි භාෂා ස්වභාවය හා පරිණාමීය ලක්ෂණ
- සංස්කරණය සඳහා භාවිත සෙසු පිටපත් අයත් යුගවල භාෂා ස්වභාවය හා පරිණාමීය ලක්ෂණ
- මූල කෘතියෙහි භාෂාවට ආභාස වී ඇති හෝ බලපෑම් කර ඇති භාෂා හා තදනුප්‍රස්තර
- සංස්කරණය සඳහා භාවිත සෙසු පිටපත් අයත් යුගවල භාෂාවලට ආභාස වී ඇති හෝ බලපෑම් කර ඇති භාෂා හා තදනුප්‍රස්තර

පුරාණ ග්‍රන්ථ සංස්කරණයෙහි දී ඕනෑම සංස්කාරකවරයෙකු මුහුණ දෙන ප්‍රධාන අභියෝගය භාෂා ගැටලුයි. අන්තර්ගතය සම්බන්ධ ගැටලු විසඳීම සඳහා ද සාධක සැපයෙනුයේ භාෂාව මගිනි. ඒ අනුව සංස්කරණය කරනු ලබන කෘතියේ භාෂාවෙහි මෙන්ම අන්තර් භාෂාවලට අයත් පහත සඳහන් මූලික ප්‍රස්තර නිවැරදිව ග්‍රහණය කරගැනීමේ දැනුම හා ශක්‍යතාව පැවතිය යුතුය.

- අක්ෂර ප්‍රස්තරය
- පද ප්‍රස්තරය
- වාක්‍ය ප්‍රස්තරය
- අර්ථ ප්‍රස්තරය
- ප්‍රකරණ ප්‍රස්තරය

කුමන ලිඛිත භාෂාවක, වැදගත් හා මූලිකම ප්‍රස්තරය වන්නේ

අක්‍ෂරයයි. එබැවින් අක්‍ෂර පිළිබඳ මනා දැනුම හා අවබෝධය ඕනෑම ලේඛනයක් නිවැරදිව කියවීම හා තේරුම් ගැනීම සඳහා අනිවාර්ය වෙයි. අක්‍ෂර පිළිබඳ නිවැරදි දැනුම හා අවබෝධය සාපේක්‍ෂව පුස්තකාල ග්‍රන්ථ සංස්කරණයෙහි දී මහෝපකාරී වෙයි. ඒ අනුව,

- අක්‍ෂර ලේඛනයෙහි සම්මත ආකෘති
- ඒ ඒ යුගවලදී අක්‍ෂර ලේඛනයෙහි ආකෘතික විවිධතා හෝ විවිධ රටා
- අක්‍ෂර ලේඛනයෙහි පුද්ගලානන්‍ය රීති හා අභිරුචි
- අක්‍ෂර ලේඛනයෙහි ප්‍රස්තුතානන්‍ය හා පරස්පීතික ස්වරූප හෝ සම්ප්‍රදාය
- අක්‍ෂර වින්‍යාසය

ඉහත සඳහන් සෑම ලක්‍ෂණයක්ම පුරාණ ග්‍රන්ථ සංස්කරණ කාර්යයෙහිදී සියුම් අවධානයකට ලක්කළ යුතුය. ඕනෑම භාෂාවක අක්‍ෂරවලට සම්මත ආකෘතියක් තීරණය වී ඇති අතර ඇතැම් විට ඒවා වෛකල්පික ආකෘතිවලින් ද සමන්විත වන අවස්ථා හමුවෙයි. භාෂා පරිණාමීය සාධක කරණකොටගෙන තීරණය වන මෙම තත්ත්වය බොහෝ විට යුගානන්‍ය ද වෙයි. පූර්වෝක්ත ලක්‍ෂණ පුරාණ ග්‍රන්ථ සංස්කරණ කාර්යයට අදාළ පහත සඳහන් අංශ නිවැරදිව නිර්ණය සඳහා සාධක සපයයි.

- අක්‍ෂර මගින් ග්‍රන්ථ / පිටපත් කර්තෘ නිර්ණය කිරීම
- අක්‍ෂර මගින් ග්‍රන්ථ / පිටපත් කාල නිර්ණය කිරීම
- අක්‍ෂර මගින් අන්තර්ගතයෙහි ගැටලුවලට විසඳුම් උපකල්පනය කිරීම

අක්‍ෂර ලේඛනයෙහි ප්‍රස්තුතානන්‍ය හා පරස්පීතික ස්වරූප හෝ සම්ප්‍රදාය පිළිබඳ මනා අවබෝධය පුරාණ ග්‍රන්ථ සංස්කරණයෙහි දී අවධානය යොමු කළ යුතු වැදගත් අංශයකි. ලේඛනය සඳහා භාවිත කෙරෙන මාධ්‍යය අනුව අක්‍ෂරවල ආකෘති වෙනස්වන අවස්ථා හඳුනාගත හැකිය. ඒ අනුව තල්පත්වල ලිවීමේ අක්‍ෂර සම්බන්ධව අනුගමනය කර ඇති පොදු ලක්‍ෂණ කිහිපයක් ඉස්මතුව පෙනේ.

- වටකුරු අකුරු බහුල වීම
- හල්කිරීම් වෙනුවට බන්ධාකාර බහුල භාවිතය
- ඇතැම් අවස්ථාවල හල්කිරීම් හා දීර්ඝ ඉස්පිලි රහිතව ලිවීම
- පාපිලි ලිවීමේ දී වටකුරු ස්වරූපයක් සහිත වීම
- ඇතැම් අකුරු ලිවීමේදී වෛකල්පික ක්‍රම භාවිත කිරීම
- වර්තමානයේ සම්මත අල්පප්‍රාණ - මහාප්‍රාණ සහ මූර්ධජ - දන්තජ හේද උල්ලංඝනය වී තිබීම

හස්ති, හංස හා කාක යනු පුස්තකාල ලේඛනවලටම අන්‍යය අක්‍ෂර රටා සම්ප්‍රදායන් තුනකි. මේ අතරින් කාක අක්‍ෂර රටාව සාපේක්‍ෂව ව්‍යාකූල ස්වභාව සහිත වන බැවින් සංස්කරණ කාර්යයෙහිදී ඒවා අභියෝගාත්මක වෙයි. එනිසා මූලකෘතිය නිර්ණය, පිටපත් ගවේෂණය හා සමුච්ඡගත කිරීම, අවශේෂ පිටපත් ආනුක්‍රමික පරිපාටිගතකරණය, මූලකෘතිය හා පාඨාන්තර සන්සන්දනය, මූලාශ්‍රයාභාස හා වෛකල්පික පරිශීලන, පාඨ නිර්ණය, පාඨ ශෝධනය හා පුනස්ථාපනය යන ග්‍රහණ සංස්කරණ කාර්යයාබද්ධ සියලු අවස්ථා සඳහා අක්‍ෂර අනිවාර්ය සාධකයක් ලෙස දැක්විය හැකිය.

පුස්තකාල ග්‍රහණ සංස්කරණයේදී අධික අවධානයට ලක්කළ යුතු වැදගත්ම අංශය භාෂාවේ පද ප්‍රස්තරයයි. විවිධ සාධක පදනම්කොටගෙන පද වෙන්කිරීමකින් තොරව ලේඛනගත කිරීම පුස්තකාල ලේඛනාන්‍ය ලක්‍ෂණයක් ලෙස හඳුනාගත හැකිය. මෙම ලක්‍ෂණය කරණකොටගෙන සන්නිවේදනාර්ථ ව්‍යාකූල වීම පහසුවෙන් සිදුවිය හැකිය. එබැවින් ව්‍යාකරණානුකූලව අර්ථ සංදිග්ධතා ඇති නොවන පරිදි පද වෙන්කිරීම ඕනෑම සංස්කාරකවරයෙකුට ප්‍රබල අභියෝගයකි. කෝසල බිම්බ වණ්ණනාවෙන් ගන්නා ලද පහත සඳහන් උද්ධෘතය යථෝක්ත කරුණු සනාථ කරයි.

.....ජෙනවනාරමයටගොතෙත්යමහරජයම්සේමහානුභාවඇතිඉඬිසමප නනමහාපුෂියෙක්ඹවිපයආදිථසතරමහවිපයෙහිපුරණලදදාවූඋදමුත් තලආදිවූදෙයනමාගේඉඬිබලයෙන්ගැනමෙනෙකැයිකියටසමාඝවෙතෙත්විනමුත්මහරජඑසේවූනුවනැතිපුෂිතෙමඑකපිලිමයෙකවිපාකමෙනෙකැයිකියනටඅසමවනෙන්යතවදමහරජඉසමපනනමහාණුභාවඇතිවකව්‍ය

ථරපෙක්සනිස් ලක්ෂදසදහස්තුණිපනස්සොදුන්සවලගබ්බසට්ඨපුරණලදසන්ථ
වත්සුභ්‍රහස්දුමුසාකගු මෙතෙකැයිපමනදදන.....⁵

පුස්කොළ භාෂා පද ප්‍රස්තරයෙහි හමුවන සංකීර්ණම අභියෝගය නම් ඒ ඒ කතුවරුන් විසින් භාවිත පද සාධන විධි විවිධතාවයි. මෙය ද සංස්කරණ කාර්යයෙහිදී සාවධාන වියයුතු අංශයකි. පාඨ නිර්ණය, පාඨ ශෝධනය හා පාඨ පුනස්ථාපනය ඇතුළු සමස්ත සංස්කරණ ක්‍රියාවලිය මෙන්ම තත් කාර්යයෙහි සාර්ථකාසාර්ථක භාවය තීරණය වීම සඳහා ද භාෂාවේ පද ප්‍රස්තරය හේතු වෙයි.

පුරාණ ග්‍රන්ථ සංස්කරණය අභියෝගාත්මක වන තවත් අංශයක් නම් වාක්‍ය ප්‍රස්තරයයි. බොහෝ පුස්කොළ පොත් තත්කාලීන යුගයට අයත් වාක්‍ය රීති අනුගමනය කොට ඇති අතර ඇතැම් අවස්ථාවල එකී පිළිගත් සම්මත රීති අතපසු වී හෝ නොසලකා හැර ඇති අයුරු හෝ දූෂිත හැකිය. එවැනි බොහෝ අවස්ථා විසින් අන්තර්ගත කරුණු නිවැරදිව අවබෝධ කරගැනීමේ දුෂ්කරතා ඇති කෙරෙයි.

- උක්තාධ්‍යාත සම්බන්ධතා සම්මත රීතිවලින් බැහැර වීම
- නාම විභක්තිවල වරනැගීමේ ආකූලතා
- සම්මතයට ප්‍රතිවිරුද්ධ ආධ්‍යාත පද යෝජනය
- අර්ථ සංදිග්ධතා සහිත අතිදීර්ඝ වාක්‍ය

ඕනෑම ලිඛිත භාෂාවක සංකීර්ණම ප්‍රස්තරය වන වාක්‍ය, සම්මත රීතානුකූල හෝ සම්ප්‍රදායානුකූල නොවන අවස්ථාවල නිවැරදි හා සාර්ථක සන්නිවේදනයක් සඳහා බාධා පැමිණෙයි. එවැනි අවස්ථා සුලභ පුස්කොළ ලේඛන භාෂාව විසින් තත් ග්‍රන්ථ සංස්කරණය සඳහා අභියෝග ඇති කෙරෙයි.

එසේම පුස්කොළ ලේඛන කලාවට අනන්‍ය විරාම ලක්ෂණ භාවිතය නිසා ද සංස්කරණ අභියෝග රැසක් මතුකරයි. නූතන සිංහලයෙහි බහුසම්මත විරාම ලක්ෂණ අතරින් ලාංකේය බොහෝ පුස්කොළ ලේඛකයින් විසින් බහුලව භාවිත කරනු ලැබ ඇත්තේ කුණ්ඩලිය පමණි. මෙහිසා බොහෝ වාක්‍ය නිවැරදිව හා ක්ෂණිකව අවබෝධ

කරගැනීම දුෂ්කර කරවයි. ඉඳින් විරාම ලක්ෂණ යෝජනය ද පුරාණ ග්‍රන්ථ සංස්කරණ කාර්යයේ දී ඕනෑම සංස්කාරකවරයෙකු මුහුණදෙන භාෂා අභියෝගයක් ලෙස හඳුන්වා දිය හැකිය. භාෂාවේ මූලික ප්‍රස්තර පිළිබඳ නිවැරදි අවබෝධය පුරාණ පුස්තකාල ග්‍රන්ථ සංස්කරණ කාර්යයාරම්භයේ සිට අවසානය දක්වා සෑම පියවරක දීම සාවධානිත වියයුතු අනිවාර්ය හා අභියෝගාත්මක සාධකයක් ලෙස සඳහන් කළ හැකිය. මීට අමතරව ඕනෑම සංස්කාරකවරයෙකු භාෂාව පිළිබඳ පහත දක්වෙන කරුණු පිළිබඳ පොදුවේ සාවධානිත වීම ද අත්‍යවශ්‍ය වෙයි.

- ඕනෑම ජීව භාෂාවක් ගතික බැවින් ඒ ඒ භාෂා ප්‍රස්තරවල සිදුවන වෙනස්කම් අවිඥානිකව හෝ පශ්චාත්කාලීන පුස්තකාල පිටපත්වලට ඇතළු වීම.
- විවිධ යුගාවේණික ධර්මතා නිසා සිදුවන භාෂා වෙනස්කම් පුස්තකාල පිටපත්කරණය සඳහා බලපෑම.
- විවිධ පුද්ගල ඊති හෝ ධර්මතා නිසා තේරුම්ගැනීම්වල සිදුවන විවිධතා කරණකොටගෙන පිටපත්වල භාෂා වෙනස් වීම.
- විවිධ භාෂා ප්‍රයෝග නිසා නව්‍ය පිටපත් බිහිවීම

නූතන පරපුරෙන් දුරස් වෙමින් යන, ඓතිහාසික වටිනාකම් රැසක් සහිත ‘පුස්තකාල ලේඛන’ සංරක්ෂණය, පරිශීලනය පිළිබඳ උග්‍රතාවබෝධය හා උග්‍රතාවධානය හේතුකොටගෙන එහි පරිහානිය ශීඝ්‍ර වී ඇති අතර තදනුබද්ධ දේශජානනය උරුමය රැකගැනීම පිළිබඳ සංවිධිත ක්‍රමවේදයක අවශ්‍යතාව ද ඉස්මතුව ඇත. පුරාණ පුස්තකාල ලේඛන සංස්කරණය කොට මුද්‍රණද්වාරයෙන් එළි දැක්වීම එහිලා එක් වැදගත් පියවරක් ලෙස ද අවධානයට ලක්වෙයි. පුස්තකාල ග්‍රන්ථකරණය මෙන්ම එම ග්‍රන්ථ මුද්‍රණද්වාරයෙන් එළි දැක්වීම සඳහා කෙරෙන ග්‍රන්ථ සංස්කරණ කාර්යය ද අතිසංකීර්ණ වෙයි. මූලකෘතියට වඩාත් සම්පෘෂ්ටව පෙළ සැකසීම මෙහිලා ප්‍රධානතම කාර්යයයි. පුරාණ ග්‍රන්ථ සංස්කරණ කාර්යයෙහිදී භාෂා සාධකය ප්‍රමුඛ හා ප්‍රබල අභියෝගයක් වන්නේ සංස්කාරකවරයා සතු භාෂා දැනුම විසින් සමස්ත

සංස්කරණයම තීරණය කෙරෙන බැවිනි. එබැවින් වඩාත් නිවැරදි හා සාර්ථක සංස්කරණයක් වෙනුවෙන් භාෂා අභියෝගය ජයගැනීම අනිවාර්ය බව සඳහන් කළ හැකිය.

ආන්තික සටහන්

1. ආනන්ද ජයසේකර, විත්‍රා ජයසේකර, තුලනාත්මක වාග්විද්‍යාව, 130-132.
2. එම, 127 - 129.
3. නන්දදේව විජේසේකර, ශ්‍රී ලංකාවේ උරුමය, 140.
4. ඒ. ඩී. සුරවීර, රාජාවලිය, පෙරවදන.
5. කෝසල බිම්බ වණණනා, ගන්දර විහාර පිටපත, කෝ - පන්ඉරුව.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍රය

1. ආනන්ද ජයසේකර හා විත්‍රා ජයසේකර, තුලනාත්මක වාග්විද්‍යාව, ගොඩගේ සමාගම, කොළඹ, 2000.
2. කෝසල බිම්බ වණණනා, ගන්දර විහාර පිටපත, ගන්දර රජමහා විහාරය, ගන්දර, මාතර.
3. නන්දදේව විජේසේකර, ශ්‍රී ලංකාවේ උරුමය, ගොඩගේ සමාගම, කොළඹ, 2015.
4. ශ්‍රී ලංකාවේ පුස්තකාල පොත් පිළිබඳ ග්‍රන්ථ නාමාවලිය, ප්‍රලේඛන සේවා අංශය, ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන මධ්‍යස්ථානය, කොළඹ, 2007.
5. සුරවීර. ඒ. ඩී, රාජාවලිය, අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව, කොළඹ, 2014.
6. Bhattacharya, B, Palm Leaf Manuscripts and their preservation, Indian Archives, New Delhi, 1947.
7. C.Collins, 'Care and Conservation of Palaeontological Material, (Butterworth-Heinemann, London), 1995.
8. Joshi B.R. preservation of palm leaf Manuscripts conservation of Cultural roperty.
9. In India, Vol XXII, New Delhi, 1989.
10. Sinha, D. G. & Agrawal, O. P. Basic Studies on the Properties of the Palm leaf, Restaurator, 1994.

11. http://www.kamat.com/database/books/kareducation/palmleaf_texts.htm (accessed on 01 July 2019).
12. www.acharya.iitm.ac.in/palm_leaf.html, (accessed on 01 July 2019).
13. www.library.cornell.edu/preservation/manual/mg7b.html, (accessed on 01 July 2019).